

**A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának elvi állásfoglalásai
(2006)**

Tpvt. 1. §

165. A más jogszabály megsértése miatt a más hatóság által lefolytatott eljárás a versenyfelügyeleti döntés megalapozottságát erősítheti. A versenyfelügyeleti eljárással párhuzamosan lefolytatott más eljárások a versenyfelügyeleti eljárás lefolytatásának nem feltétlenül akadály. A más hatóság eljárása miatt végrehajtott piaci változtatások, mint tények, nem hagyhatók figyelmen kívül.

(Vj-17/2006.)

Tpvt. 8. §

166. Egy reklámmal összefüggésben folyamatban lévő versenyfelügyeleti eljárás keretében mindenekelőtt fel kell tárnia a reklám fogyasztók által észlelt üzenetét. A reklám üzenetének megállapítását követően kell elbírálni, hogy a reklám alkalmas-e a fogyasztói döntés befolyásolására. E körben figyelembe veendő, hogy egy terméknek (árúnak, szolgáltatásnak) vannak olyan tulajdonságai, amelyek a fogyasztó számára jelentőséggel bírnak. A terméknek a fogyasztók számára jelentőséggel nem bíró tulajdonságokkal kapcsolatos pontatlan, hiányos tájékoztatás nem befolyásolja versenyjogilag releváns módon a fogyasztói döntéseket (a fogyasztó szempontjából közömbös tulajdonságokat ugyanakkor nem szokás marketing eszközökkel hangsúlyozni). Ha a reklám alkalmas a fogyasztói döntések befolyásolására, a Versenytanácsnak abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy ez a befolyásolás tisztességtelen, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas módon történt-e.

(Vj-148/2005.)

167. A direkt mail, mint üzleti módszer és mint fogyasztói információforrás hatásának értékelésekor figyelemmel kell lenni arra, hogy a nem hagyományos értelemben vett reklám üzenete - jogi természetét tekintve – szerződési ajánlatnak minősülhet, és az üzenet esetleges tisztességtelen volta - a kiváltott hatás vonatkozásában - a fogyasztó számára nem kívánt szerződéses kapcsolat létrejöttét eredményezheti. A direkt mail módszer – fentiek folytán - egyfajta speciális tájékoztatásnak minősül, amikor is az ajánlat tartalmával, megjelenítési formával, illetve ezek együttes hatásával szemben fokozott elvárás támasztható.

(Vj-18/2006)

168. A megbízó piaci magatartásától elkülöníthető piaci magatartás tanúsítása hiányában az ügynök kifogásolt magatartásért versenyjogi felelősséggel nem tartozik. Ebben az esetben nem tekinthető másnak, mint a megbízó meghosszabbított karjának, aki az ügynöki tevékenység sajátosságaival mozdítja elő, hogy a megbízó piaci tájékoztatásai eljussanak a fogyasztókhoz a megbízó és a fogyasztók közötti szerződéses kapcsolat létrejötte érdekében.

(Vj-17/2006)

169. Tilalmazott a Tpv. III. fejezetében példálódzóan felsorolt tiltott, tevőleges vagy mulasztó magatartások törvényi rögzítést azért nyertek, mert kisebb-nagyobb mértékben alkalmasak a verseny kedvezőtlen alakítására azáltal, hogy tisztességtelenül fogyasztókat vonhatnak el a versenytársaktól, amelynek következtében a fogyasztók érdeksérelmén túl, a versenytársaknak jogosulatlan versenyhátránya keletkezhet. Másképpen fogalmazva, ha a törvényi tényállás megvalósult, azaz a kifogásolt piaci magatartást a gazdasági versenyben azzal tanúsítják, hogy megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak, a piaci verseny kisebb-nagyobb mértékben torzulhat, amelynek nagyságát és következményeit a szankcionálás tükrözi.

(Vj-17/2006.; Vj-40/2006.)

170. A fogyasztói döntésben hasonlóan fontos szerepet játszó, egymást kiegészítő információknak vitán felül egyformán jól olvashatóan, egyensúlyban kell lenniük egymással. Amennyiben a reklámozó az egymáshoz tartozó közlések egyensúlyát megbontja, akár az észlelhetőséget, az olvashatóságot bizonytalanná, kétségessé tevő módon, megsérti a versenyjogi tilalmakat.

(Vj-39/2006.)

Tpv. 10. §

171. A Tpv. III. fejezetének fogyasztó megtévesztést és meghatározott üzleti módszer alkalmazását tiltó rendelkezését a fejezetcím egységbe foglalja, miután mindkét törvényi tényállás megvalósulása alkalmas a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására. A kétféle törvényi tényállás-csoport elhatárolása azon múlik, hogy a kifogásolt magatartás tartalmaz-e fogyasztó megtévesztésre alkalmas

elemet, mert ez esetben a kifogásolt magatartás nem a Tpv. 10. §-a szerint minősül, amelynek a megtévesztésre alkalmasság nem törvényi eleme.

(Vj-40/2006.)

Tpv. 11. §

172. Nem terheli versenykorlátozó megállapodásért felelősség az üzletágot átvevő vállalkozást, ha az üzletág eladója továbbra is létező (és így önállóan eljárás alá vonható) vállalkozás maradt. (Vj-186/2004)

173. Piaci magatartásáért nem csak annak a vállalkozásnak kell felelnie, aki tevékenyen részt vett a megállapodás létrehozásában, hanem annak (a leányvállalatnak) is, aki a megállapodás megvalósításában szerepet játszott. (Vj-101/2004)

174. A versenyfelügyeleti eljárásokban, valamennyi kritériumot – a tagokat ki delegálja, azok mennyire tekinthetők függetlennek az őket delegáló, vagy jelölő magán szereplőktől, a közérdekre mennyire kell tekintettel lenni, a döntésnél mennyire és hogyan érvényesül az állami ellenőrzés - együttes hatásának eredményeként állapítható meg, hogy a magatartás állami, vagy a versenyfelügyeleti eljárás tárgyát képező piaci magatartásnak, döntésnek minősül-e.

(Vj-180/2004)

175. Az a magatartás, amely természeténél fogva magában hordozza a versenykorlátozás lehetőségét, versenykorlátozó célúnak minősül. A döntés célja levezethető annak szövegéből, objektív törekvéseiből, a döntés jogi és gazdasági környezetéből, valamint a felek magatartásából, a versenykorlátozó cél nem függ a felek szubjektív akaratától. A döntés végrehajtásának módja is felfedheti a versenykorlátozó célt, még ha a döntés nem is tartalmaz erre utaló kifejezett rendelkezést.

(Vj-180/2004)

176. Az esetben, ha a versenykorlátozó cél nem állapítható meg, vizsgálni kell, hogy a magatartásnak van-e versenykorlátozó hatása. Versenykorlátozó hatás alatt érteni

kell mind a tényleges, mind a lehetséges versenykorlátozó hatást. Egy döntés akkor versenykorlátozó hatású, ha a tényleges vagy lehetséges versenyre gyakorolt hatásaként ésszerű valószínűséggel várható, hogy az érintett piacon negatív hatást fog gyakorolni az árakra, a kibocsátásra, innovációra, vagy az áruk és szolgáltatások kínálatára, minőségére.

(Vj-180/2004)

177. A Tpv. 11. § (2) bekezdés b.) pontjába ütköző reklámkorlátozás megnehezíti, hogy a fogyasztók beazonosítsák a piacon még rendelkezésükre álló megfelelő árukat, szolgáltatásokat, miáltal nőnek keresési költségeik is. A reklámot megengedő szabályok jellemzően megkönnyítik és erősítik a versenyt, növelve ezáltal a fogyasztók ellátottságának reális esélyét. Az így kialakult verseny alacsonyabb árakat, jobb minőséget és ezáltal nagyobb hatékonyságot vált ki és eredményez. A reklámkorlátozás fentiek miatt – jellemzően - korlátozza a verseny szabályainak érvényesülését.

(Vj-180/2004)

Tpv. 17. §

178. A jogalkalmazási gyakorlat szerint a párhuzamos jogalapon folyó eljárásokban az EK-Szerződés 81. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések elsőbbséget kapnak a nemzeti jog rendelkezéseihez képest. Ez azt is jelenti, hogy függetlenül attól, hogy a vállalkozások társulásának döntése jogsértő lenne-e a nemzeti jog alapján, már a versenykorlátozás megállapíthatósága szempontjából is (Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése) a közösségi jog rendelkezései tekintendők irányadónak.

Az esetben, ha a Szerződés 81. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában a vizsgált döntés nem tiltott, az adott időszakra már nem indokolt külön a nemzeti jog alapján való mentesülés-vizsgálat, mivel ennek eredménye nem állhat ellentétben a Szerződés 81. cikk (3) bekezdése alapján lefolytatott vizsgálat eredményével.

Az esetben, ha valamely magatartás a Szerződés 81. cikke alkalmazásában tiltottnak minősül, a nemzeti jog alapján lefolytatott eljárás nem vezethet más eredményre, mivel a nemzeti versenyhatóságnak (bírósnak) a 81. cikk (1) bekezdése értelmében követnie kell a közösségi jogot.

(Vj-180/2004)

Tpvt. 23. §

179. Az a körülmény, hogy ténylegesen többségben vannak az adott vállalkozás Igazgatóságában egy másik vállalkozás által kijelölt tagok, azt eredményezi, hogy ez a vállalkozás – ameddig a helyzet fennáll – képes az adott vállalkozás döntéseinek meghatározó befolyásolására. Ilyen helyzet azonban bármikor előállhat (pl. egy igazgatósági tag lemondásával, ezért a Tpvt. 23. § (2) bekezdés d) pontja szerinti tényleges irányításról csak akkor lehet beszélni, ha valószínűsíthető, hogy az adott helyzet tartósan fennmarad.
(Vj–196/2005.)

Tpvt. 24. §

180. Ha a tényleges irányítás megszerzése (vagyis az összefonódás) nem köthető egyértelműen egy konkrét időponthoz, akkor főszabályként a kérelem benyújtását megelőző év nettó árbevételét kell figyelembe venni.
(Vj–196/2005.)

Tpvt. 26. §

181. A Tpvt. alkalmazásában érintett vállalkozás-csoportnak (Tpvt. 26. § (5) bekezdés) minősül az összefonódás Tpvt. 26. § (2) bekezdése szerinti közvetlen résztvevője önmagában is, ha nem kapcsolódnak hozzá közvetett résztvevők (Tpvt. 26. § (3) bekezdés).
(Vj–210/2005.)
182. Az összefonódás révén közvetlen irányítást szerző vállalkozások – mint a Tpvt. 23. § (1) bekezdése szerinti közös közvetett irányítás megszerzői – az adott összefonódás Tpvt. 26. § (2) bekezdése szerinti közvetlen résztvevőjének minősülnek.
(Vj–24/2006.)

Tpvt. 28. §

183. A tényleges irányítás megszerzésének esetére a Tpvt. 28. § (2) bekezdése nem alkalmazható, ha nincs olyan egyértelmű konkrét időpont vagy jogi cselekmény, amihez képest a harminc napos határidőt kötni lehetne.
(Vj-196/2005.)

Tpvt. 30. §

184. A Tpvt. módosításról szóló 2005. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 62. § (2) bekezdése szerint az Mtv. 61. § (2) bekezdésében meghatározott időpontban (az Mtv. 2005. június 29-i kihirdetését követő 15. napon, vagyis 2005. július 14-én) hatályát veszítette a Tpvt. 18-19. §-a és az azokhoz kapcsolódó 77. § (3) bekezdése. Ezen hatályon kívül helyezésekkel összefüggésben az Mtv. 2. és 3. §-ai a Tpvt. addigi 17. és 20. § helyett új rendelkezéseket állapítottak meg. Ezen rendelkezések együttes tartalma az, hogy 2005. július 14-étől megszűnt annak lehetősége, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a versenykorlátozó megállapodások tekintetében nemleges megállapítást tegyen, illetve egyedi mentesítést adjon. Erre tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal az összefonódást engedélyező határozataiban főszabályként – egyezően az Európai Bizottság gyakorlatával is – nem végzi el annak értékelését, hogy az összefonódást eredményező szerződésben szereplő versenykorlátozás a Tpvt. 30. § (5) bekezdése szerinti kapcsolódó versenykorlátozásnak minősül-e. Azt a vállalkozásoknak a jövőben – csakúgy, mint a Tpvt. hatályon kívül helyezett 18. §-a szerinti további esetekben – az érintett vállalkozásoknak saját maguknak kell eldönteniük.
(Vj-135/2005.)

Tpvt. 53. §

185. Az esetben, ha a magatartást nem az eljárás alá vont vállalkozás valósította meg, a Tpvt. 53. § (3) bekezdése alapján hozott végzéssel vele szemben az eljárást meg kell szüntetni.
(Vj-21/2006)

Tpvt. 63. §

186. Az eljáró versenytanácsnak az összefonódás engedélyezése iránti kérelem, illetve a hiányok pótlásától számított negyvenöt napon belül az alábbi tartalmú döntések valamelyikét mindenképpen meg kell hoznia.

- a. Érdemi határozatban döntés az összefonódásról, melynek tartalma nem csak a 63. § (3) bekezdés a) pontja szerinti (egyszerűsített) eljárásban történő engedélyezés lehet, mert a Tpvt. nem zárja ki a 63. § (3) bekezdés b) pontja szerinti (teljes körű) eljárás negyvenöt napon belül történő lezárását (ebben az esetben az érdemi határozat magában foglalja az alábbi c. pont szerinti döntést is).
- b. Az ügyintézési határidő húsz nappal történő meghosszabbítása. Ebben az esetben (az alábbi c. pont szerinti döntés hiányában), az érdemi határozat már csak az összefonódás egyszerűsített eljárásban történt engedélyezése lehet.
- c. Teljes körű eljárássá nyilvánítás.

(Vj-210/2005.)

187. Az 1/2003. számú Közlemény 20.a. pontjából a kérelmező vállalkozás előnyére eltérve a Versenytanács lehetőséget lát az egyszerűsített eljárásra, ha

- a. a beadott kérelem már tartalmazza a kérelmező által előre látott és nem vitatott versenyproblémához kötődő vállalást és
- b. a vállalások mellett teljesülnek az egyszerűsített eljárás Közlemény szerinti feltételei.

(Vj-210/2005.)

188. A Versenytanács a Tpvt. 63. § (4) bekezdése szerinti döntésekor az érintett vállalkozás-csoportok egyikébe sem tartozó közösen irányított vállalkozások piaci részesedését egyenlő arányban osztja meg az irányító vállalkozás-csoportok között. Ez

- a. egyrészt összhangban van a Tpvt. 2005. november 1-jétől hatályos 27. § (5) bekezdésének a közösen irányított vállalkozások nettó árbevételének számításakor alkalmazott megoldásával;
- b. másrészt harmonizál az EK jogban a közösen irányított vállalkozások piaci részesedésének figyelembevételére olyan esetekben alkalmazott módszerrel,

amikor a piaci részesedés indikátor szerepet tölt be valamely jog vagy kötelezettség érvényesülésének eldöntéséhez.

(Vj-196/2005.)

Tpvt. 67. §

189. A Tpv-t módosító 2005. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 2005. november 1-jei hatálybalépését megelőzően létre jött összefonódás engedélyezése iránti kérelem elmulasztása miatt a Tpv. 67. § (3) bekezdése alapján 2005. november 1-je után indult eljárásban a Versenytanács – kiindulva abból, hogy az Mtv. 61. § (6) bekezdése szerint, annak az összefonódások engedélyezésére vonatkozó 1., valamint 4-9. § rendelkezéseit csak a hatályba lépésekor folyamatban lévő ügyekben nem kell alkalmazni – a Tpv-nek az Mtv. által beiktatott rendelkezéseit alkalmazza. Azzal a megszorítással azonban, hogy ha a vizsgált tranzakció a megvalósulásának időpontjában hatályos rendelkezések alapján nem minősült a Tpv. 23. § szerinti összefonódásnak, vagy nem éri el a Tpv. 24. § szerinti értéket, akkor – engedélykérési kötelezettség hiányában – az eljárást meg kell szüntetni.

(Vj-24/2006)

Tpvt. 72. §

190. A Tpv. 72.§ (1) bekezdés a.) pontjának első fordulata alapján, végzéssel szüntetendő meg az eljárás, ha a Tpv. 70. § (1) bekezdésében írt közérdek - az esetleges jogsértés súlya és hatása - az eljárásban beszerzett adatok ismeretében nem indokolja az eljárás folytatását.

191. Ha a beszerzett bizonyíték alapján nem állapítható meg a jogsértés és az eljárás folytatásától sem várható eredmény (pl. bizonyíték megsemmisült, honlap tartalma már nem rekonstruálható), az eljárást a Tpv. 72. § (1) bekezdése alapján meg kell szüntetni.

(Vj-21/2006)

Tpvt. 78. §

192. A bírságszámítás alapjaként – fogyasztók megtévesztése tárgyában folyó eljárásban - a reklámköltség alapulvételét az indokolja, hogy ésszerű magatartást feltételezve, a jogsértésre fordított kiadást legalább elérő bevételre kíván szert tenni a vállalkozás a reklám hatására.

(Vj-148/2005)